

МІЖНАРОДНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

*Нороха С.В., курсант 2 курсу
факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування
Національної поліції України
Дніпровського державного університету внутрішніх справ,
м. Дніпро, Україна
sofianoroha2@gmail.com*

*Логінова М.В., викладач кафедри
Цивільно-правових дисциплін
Дніпровського державного університету внутрішніх справ,
м. Дніпро, Україна*

Екологічна безпека є однією з найгостріших проблем сучасного світу, оскільки негативні впливи на довкілля мають не лише локальний характер, а й глобальні наслідки, які можуть поставити під загрозу життя та здоров'я мільйонів людей. Вплив людської діяльності на природу з кожним роком зростає, що зумовлює глобальні зміни клімату, руйнування екосистем, забруднення повітря і води, скорочення біорізноманіття та інші загрози. У цьому контексті міжнародна спільнота повинна спільно вирішувати питання екологічної безпеки для забезпечення стійкого розвитку та збереження природних ресурсів для майбутніх поколінь.

В умовах глобальних екологічних викликів і необхідності об'єднання зусиль для охорони довкілля, міжнародна співпраця набуває вирішального значення у формуванні дієвої політики екологічної безпеки.

Потрібно підтримати думку науковця Ю. Пахолок [1], що з моменту першої Конференції ООН з прав людини у 1968 році міжнародне співтовариство визнало взаємозв'язок світу та прав людини, включно з правом на життя. На Стокгольмській конференції ООН з питань довкілля у 1972 році розпочався новий етап у розвитку екологічної політики держав та міжнародної спільноти. Після цієї конференції було ухвалено декларацію, яка визначила стратегічні цілі та напрями діяльності у сфері екологічної безпеки. Важливо зазначити, що пізніше, під час Віденської конференції 1985 року, було укладено міжнародну екологічну угоду - Віденську конвенцію про захист озонового шару, яка набула чинності у 1988 році. Її метою стало сприяння співпраці між країнами для систематичних спостережень, наукових досліджень і обміну інформацією з метою глибшого розуміння впливу людської діяльності на озоновий шар і наслідків антропогенного впливу на здоров'я людей і навколишнє середовище.

Шлях до екологічної безпеки держав світу полягає у вирішенні ключового завдання - здійснення господарської діяльності на різних територіях з одночасним збереженням природної біоти, яка стане основою для відновлення природного середовища і забезпечення стійкості екосистем. Цей підхід

базується на принципах міжнародного співробітництва за участю екологічно орієнтованих міжнародних організацій.

Крім того, ООН співпрацює з багатьма спеціалізованими міжнародними організаціями, що займаються охороною навколишнього середовища. Серед них важливу роль відіграють такі організації, як Всесвітня метеорологічна організація (ВМО), Організація ООН з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО), Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ), Міжнародне агентство з атомної енергії (МАГАТЕ), Міжнародна морська організація (ММО), Міжнародний союз охорони природи (МСОП), Міжнародна комісія з охорони довкілля і розвитку (МКОДР), Глобальний екологічний фонд (ЕФОС) та інші [2].

Основними екологічними проблемами є:

- забруднення всіх складових довкілля (атмосфери, гідросфери, біосфери, літосфери) шкідливими речовинами, важкими металами, пестицидами, хімічними та радіоактивними елементами;
- виснаження природних ресурсів та їх нераціональне використання;
- ерозія земель внаслідок гірничих розробок;
- вирубування лісів;
- глобальне потепління, спричинене викидами CO₂, що призводить до змін теплового режиму Землі;
- опустелювання;
- кислотні дощі;
- зменшення озонowego шару та утворення озонowych дірок тощо [3,с.229].

Планетарні екологічні проблеми не мають кордонів - забруднення, яке охоплює кілька країн, є яскравим підтвердженням принципу, що все взаємопов'язано, і все має свої наслідки.

Глобальний характер використання природних ресурсів вимагає від країн світу спільних зусиль для вирішення екологічних проблем, спираючись на міжнародний досвід. Необхідно досягти світового консенсусу з питань, що є критичними для виживання людства [4,с.98].

Сьогодні перед нами стоїть важливий вибір: чи діяти в гармонії з природою, враховуючи її закони, чи продовжувати руйнувати її екосистеми, порушуючи природні взаємозв'язки.

Міжнародні проблеми екологічної безпеки є складним викликом для людства, оскільки глобальне погіршення стану довкілля вимагає скоординованих зусиль усіх країн. Лише через ефективне міжнародне співробітництво, прийняття жорстких екологічних стандартів та активну участь суспільства можна забезпечити екологічно стійке майбутнє.

Вирішення проблем зміни клімату, забруднення навколишнього середовища, вичерпання ресурсів і втрати біорізноманіття повинно залишатися пріоритетом міжнародної спільноти.

Перелік посилань:

1. Пахолок Ю. П. Роль міжнародного агентства з атомної енергії в процесі екологічного оздоровлення радіоактивно забруднених територій. //Право. No 2, 2022 р. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2023/01/6-1.pdf>
2. Корнієнко А. Ю., Мітько Я. М. Міжнародні аспекти діяльності держав у сфері екологічної безпеки. // Мистецтво наукової думки. No 9, 2020 р. URL: <https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/2617-7064/article/view/556/577>
3. Головач А. Й. Глобальний рівень міжнародної екологічної безпеки в сучасному міжнародному праві навколишнього середовища. // Науковий вісник Ужгородського університету: Серія: Право голов. ред. Ю. М. Бисага Ужгород : Видавничий дім "Гельветика", 2022. Вип. 73(2). С. 228-233.
4. Краснова Ю.А. Міжнародно-правове регулювання забезпечення екологічної безпеки. // Адміністративне право і процес. 2016. № 1(15). С. 96–105

ЛОГІСТИКА ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ ЯК ЕЛЕМЕНТ РИНКУ ВТОРИННОЇ СИРОВИНИ

*Оніщенко А.В., мздобувач другого рівня вищої освіти,
Барун М.В., к.е.н., доц.,
Харківський національний автомобільно-дорожній університет,
м. Харків, Україна
onishenkoanastasia123@gmail.com*

З початком індустріалізації суспільства і зростанням обсягів використання природної сировини, стали дедалі актуальнішими проблеми виснаження природних ресурсів, і утворення побічної продукції під час виробничого процесу або побутової діяльності людини. Дана ситуація створила потребу у пошуку можливостей зменшити техногенний вплив та розробити принципи раціонального природокористування.

Під терміном «раціональне природокористування» розуміється використання природних ресурсів, при якому шкода для навколишнього довкілля є мінімальною, але при цьому забезпечується сталий економічний розвиток [1]. З урахуванням тенденції до підвищення навантаження від промислового виробництва – застосування даного підходу повинно розглядатися як один з фундаментів для збереження природного стану екосистем.